

თავი VI. თემა 19. ოთხაოლუსების სისტემული განასიათებლები

ოთხაოლუსები ეწოდებათ ელექტრულ წრედებს, რომლებიც შეიძლება განვიხილოთ, როგორც ”შავი ყუთი” ხელმისაწვდომი მომჭერების ორი წყვილით. ერთი წყვილი ემსახურება სიგნალის შესასვლელს, მეორე – გამოსასვლელს. სამუშაო რეჟიმში შესასვლელთან მიერთებულია სიგნალის წყარო,

ხოლო გამოსასვლელი მომჭერები დატვირთულია დატვირთვის წინაღობით Z_g (ნახ. 19.1).

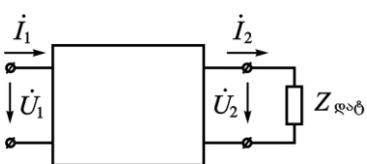
ნახ. 19.1 იგულისხმება, რომ მკითხველი გაცნობილია ოთხაოლუსათა ანალიზის მეთოდებთან, რომლებიც გადმოცემულია წრედების ოფრის კურსში. მოცემული პარაგრაფის მასალა აშუქებს მხოლოდ ოთხაოლუსათა სინთეზისათვის არსებით ცალკეულ მომენტებს.

19.1. მატრიცული აღწერა

წრფივი სტაციონარული ოთხაოლუსას უმნიშვნელოვანესი თვისება მდგრმარეობს იმაში, რომ ოთხი კომპლექსური ამპლიტუდა $\dot{U}_1, \dot{I}_1, \dot{U}_2, \dot{I}_2$ გარე ზემოქმედების ნებისმიერი სიხშირისას ერთმანეთთან დაკავშირებულია წრფივი ალგებრული განტოლებებით. ორი ხებისმიერად არჩეული კომპლექსური ამპლიტუდა შეიძლება ჩავთვალოთ დამოუკიდებელ სიდიდეებად, ხოლო დანარჩენი ორი უნდა განისაზღვროს მათი საშუალებით. ეს საფუძვლად უდევს წრფივი ოთხაოლუსების მატრიცულ აღწერას. ასე რომ, თვლიან რა დამოუკიდებელ ცვლადებად ძაბვას და დენს გამოსასვლელზე, ხშირად იყენებენ გადაცემის მატრიცას

$$(ABCD\text{-მატრიცას). \quad \begin{aligned} \dot{U}_1 &= A\dot{U}_2 + BI_2 \\ \text{ამ } \text{დროს} \quad I_1 &= C\dot{U}_2 + DI_2 \end{aligned} \quad (19.1)$$

A, B, C და D კოეფიციენტებს სხვადასხვა ფიზიკური განზომილებები აქვთ და შეიძლება განსაზღვრულნი იქნენ უქმის სვლისა და მოკლე ჩართვის ცდებიდან. გადაცემის მატრიცები განსაკუთრებით მოსახერხებელია ოთხაოლუსათა კასკადური შეერთების აღწერისათვის, ვინაიდან რეზულტიური მატრიცა არის ცალკეული რგოლების მატრიცების ნამრავლი. თუ მოცემულია ოთხაოლუსას მატრიცა და დატვირთვის წინაღობა,

მაშინ შეიძლება გამოითვალოს ეგრეთულდებული წრედის ფუნქციები, რომელთაც მიაკუთვნებენ მაგალითად:

ა) შესასვლელ წინაღობას $Z_{\text{შე}} = \dot{U}_1 / I_1$;

ბ) გადამცემ წინაღობას $Z_{\text{გად}} = \dot{U}_2 / \dot{I}_1$;

გ) ძაბვის გადაცემის სისტემულ კოეფიციენტს $K = \dot{U}_2 / \dot{U}_1$.

წრედის ფუნქციები ზოგად შემთხვევაში დამოკიდებულია სისტერეზე. წრედის ნებისმიერი ფუნქცია გამოისახება ოთხაოლუსას მატრიცის ელემენტების და დატვირთვის წინაღობის საშუალებით. ამგვარად, (19.1) განტოლების მარცხენა და მატრიცენა ნაწილების ერთმანეთზე გაყოფით, ვპიგებთ, რომ შესასვლელი წინაღობა

$$Z_{\text{შე}}(j\omega) = (AZ_{\text{შ}} + B) / (CZ_{\text{შ}} + D). \quad (19.2)$$

ანალოგიურად, ძაბვის გადაცემის სისტემული კოეფიციენტი

$$K(j\omega) = Z_{\text{გად}} / (AZ_{\text{გად}} + B). \quad (19.3)$$

მივაქციოთ ყურადღება იმას, რომ ფუნქცია $K(j\omega)$ დამოკიდებულია სისტემაში ენერგიის გადაცემის მიმართულებაზე. (პირდაპირი და უკუ გადაცემის კოეფიციენტები ზოგად შემთხვევაში არ ემთხვევიან ერთმანეთს).

თუ წყარო და დატვირთვა ადგილებს გაცვლიან, მაშინ შემოაქვთ უკუმიმართულებით გადაცემის სისტემული კოეფიციენტი (დატვირთვა მარცხნივ):

$$K_{\text{უკ}} = \dot{U}_2 / \dot{U}_1 \quad (19.4)$$

19.2. ოთხაოლუსას გადაცემის ფუნქცია

შემდგომში გადაცემის სისტემული კოეფიციენტის არგუმენტად გამოყენებული იქნება არა მარტო ცვლადი $j\omega$, არამედ კომპლექსური სისტერე p , ე.ი. $K(j\omega)$ ფუნქციასთან ერთად განხილული იქნება უფრო ზოგადი მახასიათებელი – გადაცემის ფუნქცია $K(p)$. ოთხაოლუსას გადაცემის ფუნქციას აქვს თავი 8-ში განხილული წრფივი სტაციონარული სისტემების გადაცემის ფუნქციების ყველა თვისება. ამგვარად, მუდმივ პარამეტრებიანი წრფივ ოთხაოლუსას პასუხობს ფუნქცია

$$K(p) = K_0 \frac{(p - z_1)(p - z_2) \dots (p - z_m)}{(p - p_1)(p - p_2) \dots (p - p_n)},$$

სადაც K_0 მუდმივი სიდიდეა. თუ წრედი მდგრადია, მაშინ პოლუსები p_1, p_2, \dots, p_n განლაგებული უნდა იყოს მარცხენა ნახე-

მოცემულ წერტილებს შეესაბამება ორი ვექტორი კომპლექსურ სიბრტყეზე: $V_1 = j\omega - z_1$ და $V_2 = j\omega - z_2$, რომლებიც პასუხობენ (19.5) ფორმულის მრიცხველში შესაბამის თანამამრავლებს. ორივე ვექტორი ბრუნვდება და იცვლის სიგრძეს და სიხშირის ცვლილებისას. განსხვავდება მათ შორის მხოლოდ ისაა, რომ V_1 ვექტორი სიხშირის ცვლილებისას ადან - ადან - მდე გადაცემის სიხშირული მასასიათებლის ფაზურ კუთხეს ზრდის π რადიანით იმ დროს, როცა ვექტორი V_2 იმავე პირობებისას ამცირებს ფაზას იმავე სიდიდით. ოთხპოლუსას გადაცემის კოეფიციენტი წარმოადგენს წილად-რაციონალურ ფუნქციას, რომლის არგუმენტის ცვლილება

$$\Delta \arg K(j\omega) \begin{cases} \omega = +\infty \\ \omega = -\infty \end{cases} = \Delta \arg (\text{მრიცხველი}) - \Delta \arg (\text{მნიშვნელი}).$$

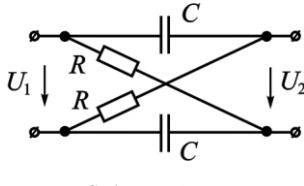
ამიტომ ნულებისა და პოლუსების ერთნაირი რიცხვის დროს არამინიმალურ-ფაზური წრედი უზრუნველყოფს გადაცემის კოეფიციენტის ფაზის აბსოლუტური მნიშვნელობით უფრო მეტ ცვლილებას მინიმალურ-ფაზურ წრედთან შედარებით.

$K(p)$ ფუნქციის ნულების განლაგება დაკავშირებულია წრედის ტოპოლოგიურ სტრუქტურასთან. წრედების თეორიაში ნაჩვენებია, რომ მინიმალურ-ფაზური იქნება შემდეგი თვისებების მქონე ნებისმიერი ოთხპოლუსა: სიგნალის გადაცემა შესასვლელიდან გამოსასვლელზე შეიძლება მთლიანად შეწყდეს ერთადერთი შტოს გაწყვეტის გზით (იხ. ნახ. 19.3). კერძოდ, მინიმალურ-ფაზური იქნებიან საფუ სუროვანი სტრუქტურის ნებისმიერი ოთხპოლუსები.

არამინიმალურ-ფაზურ თოთხპოლუსებს აქვთ, როგორც წესი, ბოგური (გადაჯვარედინგბული) წრედების სტრუქტურა, რომელშიც სიგნალი გამოსასვლელზე გადის ორი ან მეტი არხით. უმარტივესი არამინიმალურ-ფაზური წრედი ესაა სიმეტრიული ბოგური ოთხპოლუსა, შექმნილი R და C ელემენტებით. აქ, როგორც ადვილად დავინახავთ, ძაბვის მიხედვით გადაცემის ფუნქცია

$$K(p) = (pRC - 1) / (pRC + 1). \quad (19.6)$$

მოცემულ ფუნქციას აქვს ერთადერთი ნული $z = 1 / (RC)$, რომელიც იმყოფება მარჯვენა ნახევარსიბრტყეში.

ნახ. 19.4

თუმცა ბოგური სტრუქტურა არ იძლევა წრედის არამინი-
მალურ-ფაზურ კლასთან ავტომატური მიკუთვნების გარანტიას.

ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში უნდა შემოწმდეს მარჯვენა
ნახევარსიბრტყები გადაცემის ფუნქციის ნულების არსებობა-
არარსებობა.